

בשבעה שמונה שאינם נמחקים, בכמה מרכבות של חיות ובכמה חילוות ומחנות. והמלך יוצא לקבלה בכמה מחנות, ונשאר יוצר הרעה, השפחה הרעה בחשך, ואלמנה כליה בעלה, בלי מרכבות.

ואלה שנאמר עליהם, למזבחים ולמקטרים למלאת השמים ולמזרות אשר לא צוית, היא עבודה של השפחה הרעה, ששולטה בערבי שבתות וערבי לילות רבייעי, מה היו עוזים אלה? היו לוחמים לבושים שחורים, ומתחסיכים את האורות, וועושים הספְּדָבְּלִילְיָה שבתות להשפלה עמה כמו שהיה שרייה, כי (קהלת ז) גם [את] זה עשה לעמת זה עשה האלים.

אחר שהחטא ישראל ונחרב בית המקדש, נאמר בשכינה האם הקודשה, (איכה א) איך ישבה בדור העיר רבתי עם היתה כאלמנה, ומכוונים בלילה תשעה באב אורות גירות, וועושים הספְּדָבְּלִילְיָה בצער השכינה, משום להשפלה בצלע השכינה, שם גרים באה כל אותו השבר.

חמייש - כוס של ויכלא. شيء - להיות על השלחן דברי תורה. שבעיעי - להאריך על השלחן כדי שעננים יבואו לשלחנו. שמיini - נטילה ידיים במים אחרוניים. תשיעי - ברפת המzon. עשרי - כוס של ברכה. וצרייך לחר עלייהם ולתקנם בסוד קדוש, שהיא כללה מעשר ספרות, והוא השלחן של הקדוש ברוך הוא מצד הגבורה, ולאן פרשיות רבוינו שלחן באפוץ.

אחד - נטילת ידיים, שבארוה רבותינו של המונה, ידיים

גמתקין. בכמה מרכבות דחיוון. ובכמה חילין ומשרין. ומלפאת נפיק לך לא בכמה משרין. ואשתארת יציר הרע שפחה בישא בחשוכא, כאשר מלטה بلا בעלה بلا מרכבות.

ואליין דאטמר עלייהו, למזבחין ולמקטרין למלכת השמים ולמזרות אשר לא צוית, הוא פולחנא דשפחה בישא, דשלטא בערבי שבתות וערבי לילי רבייעות. מה هو אלין עבדין. והוא נטליין לבישין אוּכְמַין, וחשכאנ נהורין, ועבדין הספְּדָא בלילה שבתות כדי לאשתתפא בהדה כמה דאייה שרייא, כי (קהלת ז) גם זה לעומת זה עשה לאלהים.

בתר דחאבו ישראל, ואתחרב בי מקדשא, אטמר בשכינתא אימא קדיישא, (איכה א) איך ישבה בדור העיר רבתי עם היתה כאלמנה, ומכוון בלילה תשעה באב נהורין ושרגין, ועבדין הספְּדָא, ויתבין כאבלים לאשתתפא בדורקא דשכינתא. בגין דאיינו גרמו לה כל ההורא תבירוג.

המשאה, כוס דויבלו. שתיתאה, למהי עלי פתורא ملي דאוריתא. شبיעאה, לארכאה על פתורא, בגין דענינים ייתון על פתוריה. תמנאה, נטילת ידיים במים אחרוניים. תשיעאה, ברפת המzon. עשרה, כוס דברכה. וצרייך לאחזרא עלייהו, ולתקנא לוון ברזא קדיישא, דאייה כלולה מעשר ספריאן, ואיהו פתורא דקודשא בריך הוא, מסטריא דגבורה. בגין פה אוקמונה רבנן, שלחן באפוץ.

חד נטילת ידיים, דהכי אוּקְמַה רבנן דמתניתין, ידיים מזוהמות פסולות לברכה, בגין דאיינו שניות